

saa vidt jeg erindrer, bleven anslaaet til 114,000 Kr., hvilket vel omtrent passer, og der vil altsaa blive en ligefrem Forøgelse af Tilskuddet til Frederiks Hospital og Fødselsstiftelsen af en 331,400 Kr. eller der omkring. Men desuden maa vi erindre, at vi miste Renten af de 2 Millioner, som Kommunitetet skal anvende til Bygningerne. Jeg finder, at det er et praktisk Forslag, at man skal tage de 2 Millioner af Kommunitetet. Jeg tror heller ikke, man kan sige, at det er stridende mod Kommunitetets oprindelige Bestemmelse, som jo var den at hjælpe til, at Riget aldrig skulde fattes lærde Mænd. Det vil blive en udmærket Anvendelse netop til dette Formaal. Men skønt det kan være rigtigt at bruge de 2 Mill. dertil, er det paa den anden Side klart, at det paa Kommunitetet giver os et Rentetab aarlig af en 80,000 Kr., og det maa jo tages med i Betragtning. Thi skønt Kommunitetet er en særlig Kasse, støtter den jo de almindelige Statsformaal paa forskellig Maade, og det er altsaa et aarligt Tab, Staten derved lider. Endelig kommer dertil, at saa længe de Grunde, hvorpaa det nuværende Hospital og Stiftelsen staa, ikke blive solgte, maa vi jo skaffe Renterne af den Sum, de ere anslaaede til, og det er omtrent 3 Mill. Kr. Det vil altsaa sige omtrent 120,000 Kr. om Aaret. Nu er det jo muligt, at man bestemmer sig til at sælge disse Grunde, naar en Gang Hospitalet er færdigt. Før kan der jo ikke være Tale om at rydde dem. Men det er ingenlunde sikkert at det sker, og det er heller ikke sikkert, at det vilde være forstandigt af Staten at gøre det. Staten har saa faa Grunde til offentlige Bygninger i Kjøbenhavn, at det er et stort Spørgsmaal, om den bør skille sig ved noget af det, den har. Naar vi skulle købe igen fra Kjøbenhavns Kommune, er det i Almindelighed ikke nogen god Forretning for Staten, saa der kan være adskilligt, der kan tale for, at man ikke solgte Grundene, men at man brugte dem til andre Statsformaal. Og dertil kommer et Hensyn, som jeg ikke vil tillægge nogen afgørende Vægt, men som dog har nogen Betydning. Det er det Hensyn, som ofte er bleven gjort gældende, at hvis man ellers kunde finde Anvendelse for de nuværende Bygninger, saa kunde det have sin Betydning at bevare dem af monumentale Grunde. Hvad man imidlertid i sin Tid vil komme til, det er jo en Ting, som Rigsdagen da maa afgøre sammen med Regeringen.

Saa længe man ikke sælger Grundene, vil det i hvert Fald blive en aarlig Forøgelse af Tilskuddet med ca. 120,000 Kr. Dertil kommer, at der efter Motiverne skal anvendes en Sum af 590,000 Kr. til Inventar, naar Bygningen er færdig, og der vil altsaa fremkomme et aarligt Rentetab, svarende til den Sum, der skal anvendes, altsaa omtrent 23,600 Kr. Endelig maa det jo erindres, at de ny Institutter, vi oprette, og Udvidelsen af hele Anstalten paa Universitetets Budget vil kræve forskellige Ansættelser af Assisterter og Personale, saaledes at ogsaa der vil blive en forøget Udgift. Jeg vil henstille til det ærede Udvalg at søge det hele oplyst, saaledes at vi kunne være klar over, hvad vi gaa ind til ved dette Arbejde, som nu skal gøres og maa gøres. Naar der bliver Tale om at anvende en saa stor Sum aarligt, maa Udvalget jo have sin Opmærksomhed henvendt paa, om det ikke er muligt uden at forstyrre den hele Plan at foretage saadanne Besparelser i Forslaget, at ikke blot Anlægget bliver noget billigere, men at om muligt ogsaa den fremtidige Drift bliver noget billigere end foreslaet. Om det imidlertid kan opnaas, maa jo Fremtiden vise. Jeg vil blot med disse Bemærkninger gøre mit til at anbefale dette Forslag til Gennemførelse nu i denne Samling, da vi omsider ere naaede saa vidt, at der er Udsigt til, at det kan lade sig gøre.

Hørdum: De Udtalelser, der allerede ere faldne vedrørende det foreliggende Forslag, turde ganske sikkert være et godt Varsel for Forslagets videre Skæbne. Det er noget andet end for to Aar tilbage, da samme Sag, om ikke samme Forslag, saa dog et lignende, var til Behandling her i Tinget. Da saa det næsten ud, som om al Interesse for Sagen var tabt, ingen havde Lyst til at tage Ordet, ingen havde Lyst til at udtale sig, i hvert Tilfælde ikke fra den Side, man havde ventet det, fra Flertallets Side. Jeg erindrer saaledes, at det var fra Socialdemokratiets Side, Begyndelsen gjordes, det var mig personlig, der aabnede Diskussionen den Gang. Jeg havde en saa inderlig Følelse af, at det var en Sag, der burde fremmes og anbefales, og jeg tog i dette Tilfælde ikke Hensyn til, hvem der var ved Regeringen eller hvilken Politik, der for nærværende Tid førtes. Jeg tog Ordet for at anbefale Sagen uanset disse Forhold og gjorde det paa den varmeste Maade, jeg saa mig i Stand til. Dette medførte imidlertid, at